

Afgang 19
door Cees van Duijn

Geen twijfel mogelijk. Nu al is voor mij het CDA-raadslid Jan de Ridder Noordwijks politicus van het jaar 2004. Een man die niet alleen politiek bedrijft met een gezond agrarisch verstand maar bovenal vanuit zijn hart. Aangespoord door het Leidsch Dagblad zapte ik donderdagavond 29 januari naar Nederland 1. 'Rondom tien', een wekelijks discussieprogramma over actuele onderwerpen. Deze keer over de problematiek van de in ons land verblijvende asielzoekers. Het keiharde en harteloze uitzetbeleid en het krenterige pardonbeleid van VVD-minister Rita Verdonk. Weinigen mogen blijven. Voor 26.000 andere asielzoekers is het inpakken en wegwezen.

Daar zat hij, vol in beeld, Jan de Ridder. Met andere plaatselijke CDA-ers nam hij duidelijk afstand van deze hardvochtige asiel-politiek van het kabinet Balkenende. Dus ook afstand van zijn geestverwanten in de tweede kamer. Moedig! Van mij had Jan de Ridder zich harder mogen uitspreken. Maar in zijn ogen zag je duidelijk het verzet: dit kan niet en dit mag niet. Een goed CDA'er waardig! Er tekende zich iets af van een opstand der gezagsgetrouwen'. Het heeft allemaal niets geholpen. Mede door toedoen van het CDA-stemvee kan de minister haar plannen onverkort doorzetten.

Namens het CDA is Jan de Ridder deelnemer in de actiegroep 'Noordwijk tegen uitzetting asielzoekers'. Samen met andere raadsleden (uitgezonderd de VVD) werd ook door hem zachte actie gevoerd in het gebouw van de tweede kamer. Dit bezoek aan het hart van de landelijke politiek liep uit op een harde confrontatie met het CDA-kamerlid Wim van Fessem, woordvoerder vreedelingszaken. Vertwijfeld en uit diepte van ellende riep Jan de Ridder: 'Maar meneer van Fessem, wij zijn toch van hetzelfde CDA?' Waar en niet waar! In naam wel, maar niet in het bedrijven van politiek waarbij de C nog betekenis heeft. Er zijn geen twee soorten CDA-ers. Wim van Fessem en zijn consorten zijn VVD-ers die hun politiek doen en laten regelmatig overgieten met een christelijk sausje. Jan de Ridder zit als goed CDA-lid bij de verkeerde partij. Maar ondanks alle teleurstelling blijft Jan de Ridder bij het CDA met de twee gezichten. Het CDA met een Janusko! Dat is te respecteren. Hoewel, weggaan kan bevrijdend werken. Want aan een dood paard tekken heeft geen enkele zin. Wat ik gemist heb tijdens al die onrust over het onmenselijke uitzetbeleid van uitgeprocedeerde alsielzoekers is het geluid van de Noordwijkse D66-ers Babs, Ton, Monica en Dick. Waarom niet opgestaan en de rug gekeerd naar Thom de Graaf en naar Boris Dittrich. Hopen op een nieuw kiesstelsel en een gekozen burgemeester is toch niet belangrijker?

Terug naar Jan de Ridder met een bede. Moge dit onbarmhartige beleid het CDA blijven achtervolgen tot in lengte van jaren. Amen!